

السلام علیک یا ابا عبدالله

بنابر گزارش‌های تاریخی شیعه و اهل سنت، پیامبر اسلام (ص) هنگام تولد او از شهادتش خبر داد و نام «حسین» را برای او برگزید. رسول خدا (ص)، حَسَنَیْن (امام حسن و امام حسین) را بسیار دوست می‌داشت و همه را به دوست داشتن آن دو سفارش می‌کرد. امام حسین (ع) از اصحاب کِساء و از حاضران در ماجرای مَباهله و یکی از اهل بیت پیامبر است که آیه تطهیر درباره آنان نازل شده است. روایت‌های متعددی از حضرت محمد (ص) در فضیلت امام حسین (ع) نقل شده است؛ از جمله آنکه «حسن و حسین سرور جوانان بهشت‌اند» و «حسین چراغ هدایت و کشتی نجات است».

گودال قتلگاه ... گل و بوی پیره
در جست وجوی یوسف زیبای بی کفن
پیدا است آه ... منطری از ماه چاک چاک
خورشید رنگ باخته و تکّه تکّه تن
گرگی نشسته بر تن خورشید و می درد
شال و عبا و پیره سرخ آن بدن
گفتند : رستخیز عظیمی است نی نوا ...
نه ... رستخیز گوشه ای از نی نوای زن
تاریک می شود همه جا ... بی کس و غریب
سخت است هم علی شدن و هم حسن شدن
ای ماه سرخ! سر بزن از پشت نیزه ها
ای چاک چاک ماه! کجایی حسین من؟
قرآن بخوان که بشنوم آوای هفت بند
ای آیه مقطعه ، با آن لب و دهن
افتاده عکس ماه ، لب گودی و زنی
در جست وجوی یوسف زهرای بی کفن ...